

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1209/2558

บริษัทโนเบล เรสเทอรัทรองด์ จำกัด โจทก์ บริษัทแอคซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน) จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 20, ป.วิ.พ. มาตรา 180, ป.วิ.พ. มาตรา 179

ย่อ / หลักกฎหมาย

การแก้ไขคำฟ้องในคดีผู้บริโภค ตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 20 วรรคสอง บัญญัติว่า "หากศาลเห็นว่าคำฟ้องนั้นไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้" การที่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าโจทก์ทำสัญญาประกันภัยไว้กับจำเลย กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครองตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2552 ถึงวันที่ 24 เมษายน 2553 เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 มีคนร้าย วางเพลิงเผาทรัพย์สินของโจทก์เสียหาย ขอให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายตามกรมธรรม์ประกันภัย ก่อนยื่นคำให้การ โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องจากคำว่าวันที่ 24 เมษายน 2553 โดยขอเพิ่มเติมข้อความว่า "และโจทก์ยังได้ต่ออายุสัญญากรมธรรม์ประกันภัยกับจำเลยโดยเริ่มคุ้มครอง วันที่ 24 เมษายน 2553 ครบระยะเวลา 1 ปี ในวันที่ 24 เมษายน 2554 ซึ่งขณะเกิดเหตุคดีนี้ยังอยู่ในอายุสัญญากรมธรรม์ประกันภัย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย" ดังนี้ เมื่อโจทก์เป็นผู้บริโภคและดำเนินคดีมาอย่างคดีผู้บริโภค ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ศาลตรวจ คำฟ้องของผู้บริโภคด้วยว่า "หากเห็นว่าคำฟ้องนั้นไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้" และตามคำฟ้องที่โจทก์ฟ้องมานั้นยังขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลก็อาจมีคำสั่งให้โจทก์นั้นแก้ไขคำฟ้องให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้ แม้คดีนี้โจทก์ขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องเข้ามาเองก็ตาม แต่ก็เป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์จะแก้ไข คำฟ้องในคดีผู้บริโภคที่ขาดสาระสำคัญนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนยิ่งขึ้น และเป็นการขอแก้ไขก่อน จำเลยยื่นคำให้การ ภายในกำหนดระยะเวลาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 180 จำเลยไม่ได้เสียเปรียบ แต่อย่างใด อีกทั้งปัญหาดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นได้อยู่แล้ว ที่ศาลล่างทั้งสองไม่อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องโดยเห็นว่า เป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์แล้วจะมาแก้ไขให้สมบูรณ์นั้นไม่ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 179 จึงไม่ต้องด้วย เจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 20 วรรคสองดังกล่าว ศาลฎีกา จึงเห็นสมควรอนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องได้โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 2,180,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ โจทก์ ก่อนจำเลยยื่นคำให้การ โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง "พิเคราะห์แล้วอนุญาต สำเนาให้อีกฝ่าย" ต่อมาจำเลยยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นใน ปัญหาข้อกฎหมาย และคัดค้านกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบว่า ศาลชั้นต้นสั่งอนุญาตให้โจทก์ แก้ไขคำฟ้องเป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบ ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง "ให้เพิกถอนคำสั่งเดิมและมีคำสั่ง ใหม่เป็นไม่อนุญาตให้แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง" จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษา ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้น

อุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภค ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 20 วรรคสอง บัญญัติว่า "หากศาลเห็นว่าคำฟ้องนั้นไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่อง ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้" ซึ่งโจทก์ในคดีนี้เป็นผู้บริโภค และได้ดำเนินคดีนี้มาอย่างคดีผู้บริโภค โดยเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าว เป็นบทบัญญัติที่ให้ศาลมีอำนาจในการสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นได้ แม้กรณีดังกล่าวจะเป็นเรื่องที่โจทก์ขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องมาเองก็ตาม แต่ตามคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องของโจทก์ก็ระบุขอเพิ่มเติมฟ้องในข้อ 2 ย่อหน้าที่ 5 จากข้อความว่า "เริ่มคุ้มครองตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2552 สิ้นสุดวันที่ 24 เมษายน 2553" ขอเพิ่มเติมข้อความต่อไปว่า "และโจทก์ยังได้ต่ออายุสัญญากรรมธรรม์ประกันภัยกับจำเลยโดยเริ่มคุ้มครองตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2553 ครบระยะเวลา 1 ปี ในวันที่ 24 เมษายน 2554 ซึ่งขณะเกิดเหตุคดีนี้ยังอยู่ในอายุสัญญากรรมธรรม์ประกันภัย จำเลยจึงมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในความคุ้มครองตามสัญญาดังกล่าวด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับคู่ฉบับกรรมธรรม์ประกันภัย โจทก์จะขอนำเสนอในชั้นพิจารณาต่อไป" จึงเป็นเรื่องที่โจทก์มีความประสงค์จะทำให้คำฟ้องที่ขาดสาระสำคัญนั้นถูกต้องหรือชัดเจนขึ้น และเป็นการแก้ไขก่อนจำเลยยื่นคำให้การ ไม่ทำให้จำเลยเสียเปรียบ ทั้งที่ปัญหาดังกล่าวก็เป็นเรื่องศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นได้อยู่แล้ว ดังนี้ ที่ศาลล่างทั้งสองไม่อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องจึงไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรอนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องได้ตามคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องของโจทก์ ที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับ อนุญาตให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องได้ และให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปแล้วมีคำพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ทั้งสามศาลให้ศาลชั้นต้นรวมสั่งพร้อมคำพิพากษาต่อไป

องค์คณะ

ประมวญ รักศีลธรรม · ขาติขาย อัครวิบูลย์ · ฅมรัตน์ เลิศไพรวัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1209/2558>